

LXIV.

Forslag til Lov

om

Udnævnelse af en Forligsmand i Arbejdsstridigheder.

(Som vedtaget af Folketinget ved 3die Behandling den 31. Marts 1910.*)

§ 1.

Indenrigsministeren skal for 2 Aar ad Gangen — første Gang fra 1. April 1910 at regne — i Henhold til Indstilling af „Den faste Voldgiftsret“ udnævne en Forligsmand for hele Landet. Den af Retten vedtagne Indstilling skal være tiltraadt af mindst et af de henholdsvis af Arbejdsgiverne og af Arbejderne valgte Medlemmer af Voldgiftsretten. Foreligger en saadan Indstilling ikke senest en Maaned efter, at Bøgøring om Indstilling er fremsendt fra Indenrigsministeriet, udnævner Indenrigsministeren uden videre en Forligsmand. Det kan af Indenrigsministeren overdrages en Forligsmand, der har paabegyndt Arbejdet i en Sag, at føre dette til Afslutning.

Forligsmanden indgiver en aarlig Indberetning om sin Virksomhed til Indenrigsministeriet.

§ 2.

Forligsmandens Opgave er paa nedennævnte Maader at medvirke til Bilæggelse af Stridigheder mellem Arbejdere og Arbejdsgivere.

§ 3.

Naar Forligsmanden erfarer, at der er Grund til at befrygte Arbejdsstandsning, eller naar der er udbrudt Arbejdsstandsning, og han tillægger Stridens Virkninger og Omfang større samfundsmæssig Betydning, kan Forligsmanden — for saa vidt Forhandlingerne mellem Parterne i Henhold til de mellem dem vedtagne Bestemmelser ere førte og fra en af Siderne erklærede afsluttede uden Resultat — af egen Drift eller paa Foranledning af en af Parterne indkalde de stridende Parter til Forhandling. Parterne bestemme selv, ved hvem de ville lade sig repræsentere, dog

*) Se Tillæg A. Sp. 2915, Tillæg B. Sp. 1533; Folketingstidenden: Fremsættelsen Sp. 3517, 1ste Behandling Sp. 3832, 2den Behandling Sp. 5437, 3die Behandling Sp. 5502.